

MONTBLANC

Montblanc serà un altre cop la seu de l'Acampada Jove, que celebra el quinzenès aniversari

● **Montblanc.** Montblanc serà l'escenari, per segon any consecutiu, del 15 al 18 de juliol, de l'Acampada Jove 2010. El festival musical de referència als Països Catalans, que enguany fa quinze anys, vol consolidar-se a la Vila Ducal, on l'any passat ja va tenir una bona acollida amb prop de 26.000 assistents. L'organització ha destacat les excel·lents vies de comunicació de la capital de la Conca de Barberà, com un lloc idoni per celebrar l'esdeveniment amb una distribució dels diferents espais molt funcional i en un marc incomparable. Fins Sant Jordi no es presentarà el cartell musical, amb l'actuació de formacions catalanes i internacionals de primer nivell i també de grups emergents de l'escenari musical. La commemoració dels 15 anys servirà d'excusa per fer un repàs de la història musical de l'acampada, que ha marcat una època. El punt nostàlgic del festival politicomusical organitzat per les JERC es viurà en una jornada amb la presència de formacions que van néixer o que han destacat al llarg dels quinze anys. La venda d'entrades a final d'abril, tindrà descomptes, també per als joves que facin 15 anys. / C.G.

BARCELONA

TNC i Generalitat ultimen l'acord d'un nou contracte programa

● D'aquí a unes setmanes, el govern i el Teatre Nacional de Catalunya (TNC) signaran el contracte programa 2010-2013 que estableix les directrius del teatre públic. Ahir, el govern va autoritzar la subscripció de l'acord, pas burocràtic previ a la firma. / EL PUNT

El malson de la Bella Dorment

Pablo Ley i Josep Galindo estrenen un projecte dramaturgic i coreogràfic al Mercat de les Flors

JORDI BORDES / Barcelona

● Si cap príncep aconsegueix despertar la Bella Dorment durant un segle no és pels dracs i els matolls que empresonen el tàlem on dorm, sinó perquè no s'ha atrevit a explicar-li els can-

vis tràgics del segle i a compartir amb ella el malson. Pablo Ley i Josep Galindo debuten en un treball coreogràfic que integra la crueltat del segle XX, partint d'un conte fantasiós i ingenu. En escena, hi ha més músics (quatre) que balla-

rins (només Maura Morales) i el príncep (Xisco Segura). Aquesta mirada essencialista s'esquitxa de dibuixos fets per alumnes de primària i secundària i pel pare de Ley, que té 88 anys. L'estrena serà dijous al Mercat de les Flors.

La bella dorment de Pablo Ley i Josep Galindo d'aquest 2010 són tres poemes. En el primer es narra el conte, contraposant la ingenuïtat dels infants (que hi aporten dibuixos inspirats en el clàssic i també elements corporis) amb una mirada analítica, freda, de la narració. A la segona part, el príncep accedeix a explicar i patir amb la Bella Dorment el malson del segle XX. Una centúria de gran progrés tecnològic però capaç de fabricar moviments com ara el nazisme, el neocolonialisme, la guerra freda i enginyers devastadors com la bomba atòmica. Finalment, el tercer poema és el del petó: un cant a l'esperança i a la necessitat de pensar en els infants per provar de protegir un món fràgil i imprevisible. Ley adverteix que és aquest l'únic instant que l'obra no és adulta: és una necessària concessió «a l'adolescència», al primer amor, al primer petó.

La música mereix un capítol a part. Dani Espasa, que ha fet els arranjaments, remarca que tot el que s'interpreta és, estrictament, la partitura de Txaiovski. Ara, això sí, amb una nova instrumentació i reordenades les composicions, segons les necessitats de la dramaturgia i escurçant la partitura de les tres hores als 75 minuts. La composició musical pretén recordar la monumentalitat de la música orquestral de Txaiovski

Un instant de l'assaig amb Xisco Segura i Maura Morales. / TONI ROURA

amb teclats. No s'ha versionat cap nota per dur-la al jazz, per exemple.

I com es balla una obra pensada per a una companyia neoclàssica i que, finalment, es converteix en un forçós solo de ballarina? El director del Mercat de les Flors explica que Maura Morales té un ampli registre de ball (des de les puntes del clàssic a la desconstrucció més avantguardista contemporània). El ball s'ha construït com un diàleg, com a rèplica al text i la història que evocuen Ley i Galindo.

Un quart element que es va trenant en aquest mun-

tatge és la creació plàstica. Per una banda, hi ha una quinzena de pintures del pare de Pablo Ley, un artista que va començar a treballar a Berlín, el 1936. Com a contrapunt, hi ha el treball intuïtiu i de gran potència i efectisme de la canalla d'escoles. Són uns 200 alumnes de P4 i P5 i 2n de primària del CEIP La Concepció de Barcelona; de 1r i 2n de primària del CEIP La Muntanya d'Aiguafreda; de 6è del CEIP Lluís Millet del Masnou; de 2n d'ESO de l'IES Alzina de Barcelona; i de 2n i 4t d'ESO de l'IES Pau Casals de Bada-

lona. El segle de somni s'acumula, pràcticament, amb aquests participants.

Viatge interior

El treball de Ley i Galindo, com altres vegades, es fa a partir d'emocions. Tot i l'aparent complexitat d'elements, en realitat es presenta un treball net, essencial, en què els espectadors es poden identificar amb els dos personatges. Galindo aspira que l'obra empenyi els espectadors cap a profunds viatges interiors, que tindran la necessitat del petó final, com un tractament per curar les ferides emocionals.

Un clònic en clau de cinema al ballet de David Campos

● El desembre passat es presentava al Romea una producció estrenada nou mesos abans al Teatre de Santa Coloma. *La bella dorment*, de la companyia de David Campos, també té com a punt de partida una princesa que es desperta en ple segle XXI, que no pot entendre després d'un somni de cent anys. L'audiovisual és un referent de pes. Pablo Ley explica que la proposta de fer una dramaturgia de *La bella dorment* per a una companyia de dansa neoclàssica va ser un encàrrec que els va fer una productora després que acabessin d'estrenar *Homenatge a Catalunya*. Va estar mirant de quadrar pressupostos amb una companyia de dansa aragonesa i també amb la de David Campos. El Mercat de les Flors també figurava com a coproductor interessat. Sis anys després, el teatre de Montjuïc ha estat l'únic coproductor que hi ha cregut. Josep Galindo entén que, després de la productora deixés de buscar recursos per dur a terme l'obra, Campos deuria considerar lícit fer-ne una versió en la seva idea. El concepte ha variat, essencialitzant-ho. Ni Ley ni Galindo en defensaran un altre que no sigui el del Mercat.

L'OSV i el Romea reivindiquen la sarsuela amb un concert antològic de cançons d'amor conegudes

J.B./ Barcelona

● L'orquestra Simfònica del Vallès (OSV) canvia la seva seu habitual de Barcelona pel Teatre Romea, on oferirà, des de demà i fins dilluns, mitja dotzena de funcions amb un repertori de sarsuela que recull els principals temes d'amor de partitures com *Luisa Fernanda*, *El barbero de Sevilla*, *La taber-*

nera del puerto i *La verbena de la Paloma*, entre altres títols. És un programa amb format de concert en què preval la interpretació musical i dels cantants Beatriz Jiménez (soprano) i Salvador Carbó (tenor). *Romances d'amor* és una producció de l'OSV, amb la direcció de Rubén Gimeno, que aspira a concretar una gira arreu de Catalunya.

Treure de la sarsuela l'estigma carrincló que té per molt públic d'avui. Aquest és l'objectiu principal de *Romances d'amor*, una peça que combat les voluntarioses produccions de companyies amateurs amb escenografies humils i un vestuari discret que suposa l'últim vestigi del gènere a Catalunya. La seva aposta és la qualitat vocal. La tria

de títols coneguts s'ha fet amb una pretensió inequívoca, que el públic conegui les cançons: «Tant de bo fos comercial», diu rotund el gerent de l'OSV, Alberto Sampablo. El gerent reclama l'esperit de la Renaixença, «oberta a totes les llengües». El director de Focus, Jordi González, revela com el va influir la sarsuela per decidir dedicar-se al món de l'es-

pectacle. La seva mare li deia sincerament que la decisió de no triar un títol i d'optar per una versió de concert era la més sàvia, perquè estava cansada de veure produccions sense entitat. La minitemporada es va presentar fa una setmana. Aquesta funció deixa temps per estrenar una nova producció, després que ha saltat del cartell una producció del CDN.